

SCHRIFTMEDITATIE

"Ik heb veel volk in deze stad". Hand. 18:10

De Kerk is een wonder. Een wonder van God. De kerk is geen vrucht van menselijke inspanning.. geen produkt van ons denken. De kerk is uit God en keert weer tot God. In God ligt de grond van de kerk. De hellepoorten zullen haar niet overweldigen. God roept de kerk in de tijd tot aanzien. Onzerzijds is er geen kerk. Allen hebben gezondigd en derven de heerlijkheid Gods. Wij zijn van natuur kinderen des toorns, gelijk ook de anderen. Wij zijn "wereld, die in het boze ligt". In onze van God afgevallen staat bestaan geen twee groepen: Kerk en wereld. Er bestaat maar één soort mensen... zondaren.

Wij zijn geen kerk. Wij hebben geen kerk. Wij stichten geen kerk.

De grondslag van de kerk ligt op de heilige bergen. Ik geloof een heilige, algemene Christelijke kerk. Door het samenroepend werk van God wordt de kerk openbaar. Zij mag genoemd worden: Wat des Heeren is.

Paulus is tijdens zijn tweede zendingsreis te Korinthe gekomen. In die tijd was Korinthe één van de belangrijkste steden van het Romeinse rijk, de hoofdstad van de provincie Achaje. Korinthe was geen kerkstad zoals Jeruzalem. Integendeel. Korinthe was een vuile havenstad.. een wereldstad, vol ontuchtige afgodendienaars. Soms waren er bij de tempeldienst van Aphrodite, de godin van de liefde, meer dan duizend hoeren. De matrozen konden in Korinthe hun hart ophalen aan wijntje en trijntje. Uit alle delen van de wereld kwamen de handelaren naar Korinthe om zaken te doen. Korinthe bood een welvoorzien trog voor de wilde zwijnen. Laat ons drinken, eten en vrolijk zijn. Dat was het levensdevies. Korinthe is vanouds de stad waar verloren zonen en dochters naar toe trekken.

Jonge man, jonge man, de weg is makkelijk en goed, die naar de hel voert en het eeuwig verderf,

hoe verder gij wegreist, hoe lichter het gaat,
Gij hoeft niet te tobben, te zwoegen, te zweten,
maar schuiven en glijden, enkel maar schuiven en
glijden,
totdat gij bonst aan de donkere poort van de hel.

De jonge man reisde maar, reisde maar
tot hij een avond kwam in een stad
-die straalde bij nacht als de blinkende dag-
de straat was vol volk
en gedreun van jazz en kopermuziek;
overal waar hij zich wendde
was lach en zang en dans.

Hij hield een vreemdeling aan en zei:
zeg, welke stad is dit?
De vreemdeling moest lachen en hij zei:
weet je dan niet
dat dit Babylon is?
Babylon is de grote stad.
Kom, goede vriend, ga mee en laat ons gaan.
De jonge man liep met de bende.

Jonge man, jonge man,
geen mens is ooit alleen in Babylon
en je kunt altijd met een bende gaan in Babylon..
Jonge man, jonge man,
je bent nooit alleen in Babylon,
nooit alleen met Jezus in Babylon.

De jonge man ging met zijn nieuwe vrienden
en kocht nieuwe kleren;
bij dag was hij in de herbergzalen
en zoog al het vuur uit de hel
en 's nachts was hij in speellokalen
waar hij met satan dobbelde om zijn ziel.

O zondaar, zondaar,
wanneer jij omgaat met Babylons bende,
Babylons wijn drinkt,
vergeet je God en lach je met de dood.
Vandaag ben je sterk als een wervel in je nek
en een ellepijp binnen jouw arm,
maar er komt een dag, er komt een dag,
dat je moet vechten, vuist tegen vuist, met de
dood,
en de dood moet noodzakelijk winnen....

Korinthe..Babylon..Sodom. Stad in het donker.
Zijn er dan geen tien rechtvaardigen?

Ach, onder de bewoners van de stad bevinden zich ook veel joden. Zij hadden er hun synagoge voor de godsdienstige samenkomsten. Zij noemden zich "joden", maar wandelden niet in de voetstappen van Abraham. Degelijke mensen zonder de kennis van de Heere Jezus. Paulus heeft zich eerst tot de synagoge gewend. Daar getuigde hij van het geloof in de Heere Jezus Christus. Maar deze kerkvorsten wilden niet buigen voor Jezus, de Nazarener. Hun godsdienstig gemoed werd geprikkeld door de verkondiging van het Heilig Evangelie. Wat dacht die Paulus eigenlijk wel? Dacht hij nog iets aan hun zaligheid te moeten toebrengen? Zouden zij, het echte volk, het niet weten? Deze joden lasterden de Heere Jezus. Zij menen "kerk" te zijn, maar zijn het niet. Hun stichting ligt niet op de heilige bergen. Zij kijken niet verder dan Mozes.. en dan kijken ze nog verkeerd. Mozes heeft immers van Jezus gesproken? Zo is voor Paulus de weg naar de zich "kerk" noemende joden afgesneden.

Wat nu? Blijven over: Goddeloze heidenen, zondaren, hoeren, plezierzoekers, afgodendienaars. Ook moet worden opgemerkt dat de Heere reeds voor een andere vergaderruimte heeft gezorgd, vlak naast de synagoge. Justus stelt z'n huis beschikbaar voor de onderlinge bijeenkomst. En zie.. ook Crispus, de overste van de synagoge, gelooft in de Heere Jezus.

En verder? O, Paulus is vol vrees en beving. Wat doet hij in deze boze stad? Wat heeft die Paulus nu? God gooit toch geen paarden voor de zwijnen? Maar dan spreekt de Koning van de kerk. Terwijl Paulus in de donkere nacht ligt te denken aan de bange omstandigheden, spreekt de Heere. Hij zegt: Paulus, wees niet aldoor zo bang en bevreesd. Zwijg niet van het Evangelie. Ik ben met u. Ik zal u bewaren. IK HEB VEEL VOLK IN DEZE STAD... IK HEB.. o, daar is de grond van de kerk. De Heere zegt: IK HEB. Wat heeft het dan te betekenen als wij zeggen: Wat hebben wij nou? Wij hebben nood en onmacht. Wij hebben geen kerk, geen

organisatie, geen wervingskracht.

Maar de Koning zegt: IK HEB. Hij spreekt naar Zijn eeuwig welbehagen. Hij heeft een volk liefgehad met een eeuwige liefde. Waar is dat volk? Ik zie niets in Korinthe.

Maar dát is het belangrijkste niet. Het gaat om Hem, Die heeft. Wat heeft de Koning dan? Ik zie niets anders dan booswichten. Maar als God zegt: IK HEB.. dan is dat voor Gods rekening. Hij is wonderlijk van Raad en groot van Daad. Hij heeft veel volk in deze stad. Er is een kerk bij God. Ja.. maar die kerk staat in het besluit van God.. maar. Wát maar? Wilde u de kerk van beneden halen? Willen wij een kerk vormen en dan die kerk aan God geven? Nee, het is net andersom. De kerk is bij God en uit God. Dáárom zal de kerk te Korinthe geopenbaard worden. God wil het. "Paulus", spreek, en zwijg niet. God heeft een kerk. God werkt uit, door middel van het gepredikte Woord en de Heilige Geest.

Lieve Paulus.. U ziet het niet, maar GOD HEEFT EEN KERK.. IN KORINTHE. Hij roept de dingen, die niet zijn alsof ze waren. Omdat dingen bij HEM ZIJN, eer ze bij ons waren. Wonderlijke bemoediging voor arme, nietshebbende verkondigers. Nee, ze hoeven niet te pronken met hun kerk. Ze hoeven ook niet te wanhopen vanwege de duisternis. De Koning heeft een volk. Dat volk moet te voorschijn komen door de verkondiging van de Ene Naam, die onder de hemel gegeven is. Laten we onszelf niet opwerpen als redders van de kerk. Laten we luisteren in de donkere nacht. Misschien mogen we de stem van de grote Herder horen. Hij zegt: IK HEB veel volk in deze stad. De arme mens brengt het toch niet verder dan: Wij hebben.. onze kerk.. des Heeren tempel is deze. Met onze synagoge gaan we te gronde. Niet één steen wordt op de andere gelaten. Kom.. moedeloze vriend of vriendin.. wat ziet ge sterk op wat voor ogen is? De bergen zijn groot en onoverzichtelijk. Maar onze hulp is in de Naam des Heeren. Hij heeft Zijn Koning gezalfd. Hij regeert over Sion, de berg van Zijn heiligheid. Kerk zal er zijn.. ondanks alle synagoges en afgodstempels. Paulus heeft

anderhalf jaar in Korinthe mogen arbeiden. In deze boze stad bracht God een grote gemeente te voorschijn. Satan heeft alles op alles gezet om de gemeente te verwoesten. Juist in de gemeente te Korinthe kwam zoveel ongerechtigheid aan het licht. De joden zullen wel blij zijn geweest met de ergelijke zonde in de gemeente van Christus. Toch ging God door om die heidense aard van de Korinthiërs te temmen.

Paulus heeft veel blijdschap en veel verdriet in de gemeente beleefd. Toch bleef de troost: Wees niet bang, Ik heb veel volk in deze stad. Ook de slagen werden gezegend. Zondaren mochten bedroefd worden naar God.

Satan gaat ook heden rond als een briesende leeuw, zoekende wie hij zou kunnen verslinden. Maar de grote Herder der schapen gaat ook rond, zoekende het verlorene. Hij gaat met Zijn Heilig Evangelie de ganse wereld door. Want dit Evangelie moet gepredikt worden op de gehele wereld. In de hemel is een grote schare verlost.

Daar is ook de gemeente van Korinthe bij. Paulus is er ook, vol bewondering en verwondering. Nee, dat had hij niet kunnen denken.. dat zóveel mensen uit Babylon binnengekomen zijn. Jezus heeft er niet om gelogen toen Hij zei: IK HEB VEEL VOLK IN DEZE STAD.

Dat zal toch wat zijn, lieve lezer, als de grote inzameling voltooid is. Een schare, die niemand tellen kan.

En u en ik? Zijn we, hoe dood en verloren in onszelf, lidmaten van die levende kerk?

Dan zullen wij, de schapen Zijner weiden,
In eeuwigheid Zijn lof, Zijn eer verbreiden,
En zingen van geslachten tot geslachten,
Zijn trouw, Zijn roem, Zijn onverwin'bre krachten.

D.C.O.

oo00oo